

bl. a. Bestemmelserne om det Bidrag, der af de i Overenskomsten deltagende Stater skal betales til de med Centralbureauets Drift forbundne Omkostninger. I det nu-gældende Reglement er fastsat et samlet Maksimumsbeløb, som Centralbureauet ikke maa overskride, medens der i det nye Reglement er fastsat et højeste Bidrag for hver Stat af fr. 1,40 pr. Kilometer af dens til international Godsbefordring benyttede Strækninger. Skibslinier, der ikke drives af Jernbaner, skal dog kun yde Bidrag paa Grundlag af Halvdelen af disse Strækningers Længde.

Efter Aftale mellem de i Overenskomsten deltagende Stater er det nye Reglements Bestemmelser om Beregning af ovennævnte Bidrag bragt til Anvendelse allerede fra og med Bidraget for Aaret 1923, hvor det for Danmarks Vedkommende beløb sig til 3 068,40 svejtsiske Francs, og for Aaret 1924 var Danmarks Bidrag 2 812,70 svejtsiske Francs, medens det for 1922 — beregnet efter Bestemmelserne i det gamle Reglement — beløb sig til 2 024,35 svejtsiske Francs.

Den til den nye Overenskomst hørende *Slutningsprotokol* indeholder foruden Bestemmelser om Overenskomstens *Ratifikation og Ikrafttræden* nogle under Hensyn til de europæiske Valutaforhold udarbejdede Overgangsbestemmelser, som skal være gyldige i et Tidsrum af 4 Aar fra Tidspunktet for Overenskomstens Ikrafttræden. Ved Bestemmelserne tillades det hver enkelt Stat at foreskrive en Ordning, som indenfor nævnte Tidsrum afviger fra de Bestemmelser, der indeholdes i visse af Overenskomstens Artikler. Det kan saaledes tillades at foreskrive Frankotvang eller, at Sendinger i visse Forbindelser ikke maa belastes med Efterkrav, endvidere at nedsætte de ved Overenskomstens Artikler 29 og 36 fastsatte Maksimalerstatninger paa 50 og 100 Francs pr. Kilogram Bruttovægt (jfr. ovenfor) til de halve Beløb.

Den internationale Overenskomst om Befordring af Personer og Rejsegods paa Jernbaner

danner for Person- og Rejsegodstrafikens Vedkommende et Sidestykke til den nye internationale Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner. Inddelingen og Ordningen af Stoffet i sidstnævnte Overenskomst er med de Afvigelser, der nødvendiggøres af Indholdets Forskellighed, fulgt i Overenskomsten om Befordring af Personer og Rejsegods, og de to nye Over-

enskomsters enkelte Bestemmelser er i mange Tilfælde fuldstændig enslydende.

Overenskomsten om Befordring af Personer og Rejsegods bestaar af følgende Dele:

1. Selve *Overenskomsten*, hvis Bestemmelser indeholdes i 63 Artikler.

2. To *Bilag*, nemlig som Bilag I Formularer til Rejsegodsbeviser og som Bilag II et Reglement for det i Overenskomstens Artikel 57 omhandlede Centralbureau i Bern.

3. En *Slutningsprotokol*, der betragtes som udgørende en integrerende Del af Overenskomsten og har samme Gyldighed og Varighed som denne.

Om Overenskomstens Indhold skal i øvrigt bemærkes følgende:

Den vedrører ligesom Godsoverenskomsten udelukkende *international* Befordring, og ligesom i Overenskomsten om Godsbefordring er det i Artikel 2 bestemt, at Automobil- og Skibslinier kan optages i *Listen over de Strækninger, paa hvilke Overenskomsten finder Anvendelse*.

Bestemmelserne om *Prisnedsættelse for Børn* indeholdes i Artikel 7. Der er her fulgt de Bestemmelser for Aldersgrænserne, som i en lang Aarrække har været gældende ikke alene her i Landet, men ogsaa i en Del andre europæiske Lande, saaledes, at Børn under 4 Aar, for hvilke der ikke forlanges en særlig Plads, befordres frit, medens Børn mellem 4 og 10 Aar skal befordres til nedsat Pris, der ikke maa overstige Halvdelen af Prisen for en voksen.

De Bestemmelser, der i Artiklerne 8—21 er fastsatte om Billetters Gyldighedstid, Anvisning af Plads i Togene, Afbrydelse af Rejsen, Overgang i en højere Vognklasse, Fremgangsmaade, naar der rejses uden gyldig Rejsehjemmel, angaaende Personer, der er udelukkede fra Befordring eller kun modtages til Befordring paa visse Betingelser, om Haandrejsegods, Forsinkelser, Indskrivning af Rejsegods m. m., er, for saa vidt det ikke er bestemt, at den paagældende Jernbanes Lokalbestemmelser skal være afgørende, enten i Overensstemmelse med de danske Statsbaners Bestemmelser eller ikke mere afvigende fra disse end foreneligt med § 68 i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m., jfr. Bekendtgørelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder Nr. 74 af 27. Marts 1925.

I Artikel 24 bestemmes det ligesom i Overenskomsten om Godsbefordring (Artikel 10), at kun *Prisnedsættelser*, der er behørigt offentliggjorte og lige tilgængelige for alle under lige Vilkaar, er tilladelige.